

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Υπό του κ. Γεωργίου Σ. Μερκούρη

Ἀρχηγού του Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ πολεμικὸς κάματος ἐξεδηλώθη ὑπὸ ποικίλας μορφὰς κρίσεως εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

Πρὶν ἢ ὁ ἀνθρωποφθόρος πόλεμος τερματισθῆ, ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ῥωσίᾳ ἐπεκράτησεν ἐπανάστασις, κοινωνικῆς μορφῆς, ἣτις οὐχὶ μόνον ἀνέτρεψε τὰς εἰδικὰς καὶ γενικὰς συνθήκας τὰς διεπούσας τὴν τότε Μεγάλην τοῦ Βορρᾶ Αὐτοκρατορίαν, ἀλλὰ καὶ ἀντανεκλαστικῶς ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς σοδοῦσης πάλης τῶν τάξεων.

Ὁ πόλεμος, παρὰ τὰς ὑμνωδίας τοῦ Ἡσιόδου καὶ τοῦ περιφήμου Γερμανοῦ στρατηγοῦ τοῦ ἱππικοῦ Φὸν Μπερνάρδι τοὺς δογματισμούς, οἱ ὅποιοι τόσον προεκάλεσαν θόρυβον ὡς πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τοῦ Μεγάλου Πολέμου, ἀπεδείχθη θεία ὀργή, ἐξολοθρεύουσα τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν.

Ἀνθρώπινα βράκη οἱ πολεμισταί, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἐστίας των, ἀντιμετώπιζον τὸ στυγνὸν τῆς δυστυχίας φᾶσμα. Τὸ

Κράτος ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ ὁποίου τόσα ὑπέστησαν οὗτοι, ἴστατο ἀνίκανον νὰ τοὺς προστατεύσῃ.

Μία κρίσις ὕλική, ἰσχυρὰ καὶ συγκλονιστικῆ, προεκάλει μίαν ἠθικὴν τριαύτην καὶ εἰς ἕκαστον Κράτος, ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τοῦτο εὐρέθη,

ἐξεδηλοῦτο ἢ τελευταία κατὰ διάφορον τρόπον.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν κρίσεων τούτων ὑπῆρξεν ἄμεσος ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ Πολιτικῶν καθηστώτων, ἀκόμη καὶ τῶν κοινωνικῶν τοιοῦτων. Ὡς ρεῦμα ἀσυγκράτητον οἱ λαοὶ ἐστράφησαν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐλπίζοντες ν' ἀνεύρουν ἐκεῖ τὴν ἰσότητα τῶν ἀγαθῶν. Ἡ τοιαύτη κίνησις προεκάλεσε διαταραχὰς κυβερνητικὰς συχνὰς καὶ σφοδράς, ἀλλοῦ δὲ

καὶ ἀνατροπὰς. Συγχρόνως ἐπέτρεψε τὴν ἐπικίνδυνον διάδοσιν τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν, τῶν μικροβίων τούτων τὰ ὅποια εἰς τὰς ἀνθρωπίνους δυστυχίας ἀνευρίσκουν εὐεπίφορον ἔδαφος δράσεως.

Εἰς τὴν νικητρίαν Γαλλίαν ἢ κυβερνητικὴ διαταραχὴ ἠκολούθει τὰς σπασμωδικὰς κινήσεις μαγνητικῆς βελόνης σεισμογράφου.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ ἀστικά κόμματα ἐγνώρισαν ἀπροσδοκίτους ἤττας ἀπὸ τοὺς ἐργατικούς.

Εἰς τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Σκανδιναυϊκὴν ὁ Σοσιαλισμὸς ἐπεκράτει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, ὑπὸ τὴν συντηρητικὴν βεβαίως μορφήν του.

Εἰς ἄλλα Κράτη ἐπεκράτησαν Δικτατορικά καθεστῶτα διαφόρων μορφῶν καὶ διάρκειας. Π. χ. ἐν Πολωνίᾳ, Ἰσπανίᾳ, Τουρκίᾳ, Ἑλλάδι, Σερβίᾳ καὶ εἰς τινὰ τῶν τῆς Ν. Ἀμερικῆς.

Ἰδιαιτέραν μνείαν θὰ κάμωμεν περὶ τῆς Ἰταλίας, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ φίλον τοῦτο Κράτος μετὰ πολυχύμαντον μεταπολεμικὸν βίον ἐπεβλήθη ἰδιαζούσης μορφῆς καθεστώσ, ὁ Φασισμὸς.

Παραλληλίζοντες τὸν Κρατικὸν ὀργανισμὸν πρὸς τὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναγνωρίζομεν ἀναλογίαν τινὰς ἀπολύτου ὁμοιότητος.

Ἡ εἰσβολὴ μικροβίων εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν προκαλεῖ τὴν αὐξοῦσαν ἄμυναν τοῦ ὀργανισμοῦ, ὑπὸ τύπον ἐντόνου ἀντιδράσεως· τοῦτο συμβαίνει καὶ διὰ τὰ Κράτη. Ἡ κακοποιὸς δρᾶσις προκαλεῖ τὴν κρατικὴν ἀντίδρασιν ὑφ' οἷονδῆποτε τύπον.

Προκειμένου ὅμως περὶ Φασισμοῦ ὁ τύπος τῆς ἀντιδράσεως ὑπῆρξε κοινωνικός, διότι τὸ Κράτος ἤδη εἶχε παραδοθεῖ εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ εἰσῆχθησαν εἰς τὸν ὀργανισμὸν του τὰ Φασιστικὰ ἀντισώματα τὰ ὅποια καὶ ὑπερενίκησαν.

Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων μέγα διδάγμα ἠντλήθη διὰ τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Ὅτι οἱ μεταπολεμικοὶ κίνδυνοι εἶναι σοβαρωτάτης ἐσωτερικῆς μορφῆς τοιοῦτοι καὶ ὅτι καθίσταται ἐπιβεβλημένος ὁ συνδυασμὸς τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῶν ἀνατροπέων, τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως ἀποτελοῦσης τὴν ἐφεδρείαν τῆς κρατικῆς ἰσχύος.

Ἐκτὸς τοῦ ὡς ἄνω διδάγματος καὶ ἄλλα τινὰ σπουδαῖα ἠντλήθησαν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Φασισμοῦ.

α) Ὅτι τὸ Κράτος δὲν δύναται ἀκινδύ-

νῶς νὰ ἐμπιστευθῆται εἰς τοὺς ἀγράφους Νόμους τῆς εὐποιίας καὶ τῆς ἐλεημοσύνης τὴν δυστυχίαν τῶν πολιτῶν του, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐξαντλῆ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν πρόνοιάν του, δικαίωματι διεκδικούντων ταύτην.

β) Ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐχθρικός ἀνταγωνισμὸς τῶν τάξεων ἀλλὰ ὅτι ὑπὸ τὴν ἀκοίμητον ἐπίβλεψιν τῶν Νόμων δεόν νὰ ρυθμίζονται αἱ σχέσεις των κατὰ τρόπον ἐμπραγματῶς δίκαιον καὶ

γ) Ὅτι τὸ Κράτος δεόν νὰ ἐντείνῃ τὴν προληπτικότητά του, νὰ διευρύνῃ τὰς ἀντιλήψεις του ἀλλὰ καὶ νὰ θωρακίσῃ ἑαυτὸ ὡς ν' ἀποδῆ ἀπρόσβλητος ἢ κυριαρχία του.

Ἐν Γερμανίᾳ ἐξ ἄλλου ὁσημέραι ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν πίεσιν τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν διαμορφοῦται μία νέα κατάστασις ἢ ἐπίδρασις τῆς ὁποίας θὰ εἶναι σημαντικὴ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς πρόβλημα.

Οἱ Ἕλληνες Ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἔχομεν λόγους προσιδιάζοντας ὅπως δημιουργήσωμεν τὸ Κόμμα ἡμῶν.

Βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς κτηθείσης πείρας διὰ τὰ κρατικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἢ διαστολὴ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τῆς τοῦ Κράτους. Ἐχομεν πρὸ παντὸς Φασισμοῦ καὶ Χιτλερισμοῦ ἀναγλύφους τὰς ὥραιας ὑποθήκας τοῦ μεγίστου τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τὴν Ἱστορίαν μας.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἠνωμένος ψυχικῶς καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη, ὑποβαλλόμενος δὲ εἰς τὴν κοινωνικὴν πειθαρχίαν ἐμεγαλοῦργησεν.....

* *

Τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν δημιουργίαν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος συνοψίζω εἰς τὰ κατωτέρω.

Ἐνῶ ἡ Χώρα ἡμῶν πάσχει ἐπικινδύνως, ἢ ἐθνοκτόνος διαίρεσις ἐπεκτείνεται.

Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀδιαλλαξίας τὴν ὁποίαν μετέρχονται τὰ κυριώτερα τῶν πολιτικῶν Κομμάτων ἀνέτρεψε τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα συμφιλιωτικὰ ἀποτελέσματα καὶ διετάραξε τὴν ψυχικὴν ἐνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡμεῖς πιστεύομεν ἄ-

κραδάντως ὅτι ἄνευ τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ τῆς ἀπολύτου ψυχικῆς ἐνότητος, ἢ ἀντιμετώπισις τῶν κρίσιμων περιστάσεων ἀποβαίνει δυσχερεστάτη.

Ζητήματα ὑψιστα, ζωτικά, προϋποθέτοντα ἀδιαταράκτους πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας ἔχουσι ἀνάγκην ταχείας ἐπιλύσεως. Ἐντὶ ταύτης ὅτε μὲν διὰ τῆς ἐμφανίσεως ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηναίης ἐξωκοινοβουλευτικῶν παραγόντων, ὅτε δὲ διὰ τῆς ἐγωϊστικῆς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων, ὀξύνεται ἡ κατάστασις καὶ ἡ χώρα συνταράσσεται, ἐντὸς πέντε μηνῶν, ἀπὸ δύο ἐκλογικῶν σάλου. Ταῦτα δὲ λαμβάνουσι χώραν καθ' ὃν χρόνον μία ἐμπαθῆς ὀργάνωσις ἀνατρεπτικῶν στοιχείων ἐκμεταλλεύεται τὰ πάντα, διὰ τὴν ἀνατρέψῃ τὸ σημερινὸν κοινωνικὸν καθεστῶς.

Τὰ δύο ταῦτα εἰδικὰ αἷτια ὑπῆρξαν τὰ

δημιουργικὰ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος.

Τὸ Κόμμα ἡμῶν, κόμμα ἀρχῶν, μὴ βαρυμένον ἀπὸ κληρονομίας οἰασδῆποτε κατηγορίας, ἀπροκατάληπτον καὶ συγχρονισμένον, ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς κονίστρας διεκδικοῦν πρωτίστως ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἀσφάλειάν του.

Τὰ ζωτικά προβλήματα τῆς Χώρας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὀποίων ἐν συνόψει ἐπιόντες ὀμιλοῦμεν ἐξετάζονται παρ' ἡμῶν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν συγχρονισμένων ἀναγκῶν καθυποβαλλομένων εἰς τὰς αἰωνίους καὶ ἀμεταβλήτους ἀρχὰς τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Ἐθνικὴ Ἐνότης.

Γαλήνη καὶ πρόοδος.

Κοινωνικὴ πειθαρχία.

Ἰδοὺ τὸ ἔμβλημα τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν.